

926**USTAWA**

z dnia 21 kwietnia 2005 r.

o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy

Art. 1. W ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1362, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Środki prawne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, odnoszące się do terenowych jednostek organizacyjnych pracodawcy, inspektor pracy kieruje do pracodawcy, bez względu na swoją

właściwość terytorialną. Jeżeli usunięcie naruszeń przepisów prawa pracy nie wymaga decyzji pracodawcy, a także gdy nie można inaczej uniknąć niebezpieczeństwa zagrażającego życiu lub zdrowiu pracowników, inspektor pracy wydaje decyzję, o której mowa w art. 21a ust. 1, osobie kierującej tą jednostką.”;

- 2) w art. 21a uchyla się ust. 5.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 564.

927**USTAWA**

z dnia 22 kwietnia 2005 r.

o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt oraz ustawy o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt

Art. 1. W ustawie z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 43c otrzymuje brzmienie:

„Art. 43c. Przywóz przesyłek środków żywienia zwierząt, o których mowa w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1, jest dopuszczalny ze znajdujących się na listach ogłoszanych przez Komisję Europejską:

- 1) państw trzecich,
- 2) zakładów uprawnionych do wprowadzania tych środków do obrotu w Unii Europejskiej.”;

- 2) po art. 43c dodaje się art. 43d—43j w brzmieniu:

„Art. 43d. Do dnia ogłoszenia przez Komisję Europejską list określonych w art. 43c do przywozu przesyłek środków żywienia zwierząt wymienionych w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1 stosuje się zasady określone w art. 43e—43j.

Art. 43e. 1. Przywóz przesyłek środków żywienia zwierząt wymienionych w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1 jest dopuszczalny z zakładów państw trzecich:

- 1) mających przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wpisanych do ewidencji zakładów państw trzecich prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwanej dalej „ewidencją”,
- 2) mających przedstawicielstwo działające na terytorium innego pań-

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1144 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 281, poz. 2776.

stwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Zakłady państw trzecich wpisuje się do ewidencji, jeżeli:

1) dla przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą w państwie trzecim, do którego należy zakład, utworzono przedstawicielstwo z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) przedstawicielstwo, o którym mowa w pkt 1:

a) zapewni, że zakład, który reprezentuje, spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom określonym dla prowadzenia danego rodzaju działalności,

b) zobowiąże się do prowadzenia spisu środków żywienia zwierząt pochodzących z zakładu, który reprezentuje, wprowadzanych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; przepisy art. 8 i 8a do prowadzenia spisu stosuje się odpowiednio.

Art. 43f. 1. Główny Lekarz Weterynarii dokonuje wpisu zakładu do ewidencji na wniosek przedstawicielstwa reprezentującego ten zakład, sporządzony w języku polskim.

2. Wniosek o wpis do ewidencji zawiera:

1) oznaczenie i adres przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego z podaniem miejsca i zakresu działalności prowadzonej przez zakład oraz rodzaju wytwarzanych środków żywienia zwierząt,

3) imię, nazwisko i adres na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego,

4) oświadczenie zawierające zapewnienie i zobowiązanie, o których mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2.

3. Do wniosku o wpis do ewidencji dołącza się aktualne zaświadczenie potwierdzające wpis przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

4. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wpisu zakładu do ewidencji, nadaje temu zakładowi, w drodze decyzji administracyjnej, numer identyfikacyjny.

5. W przypadku gdy wniosek o wpis do ewidencji nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 lub 3, Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną o odmowie wpisu do ewidencji.

Art. 43g. Ewidencja jest jawna i zawiera dane, o których mowa w art. 43f ust. 2, oraz numer identyfikacyjny zakładu.

Art. 43h. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 30 września, przekazywać ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dane objęte ewidencją.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, corocznie, w terminie do dnia 30 listopada, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt, z podaniem danych dotyczących tych zakładów zawartych w ewidencji.

Art. 43i. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, zakład z ewidencji, jeżeli:

1) w wyniku kontroli środków żywienia zwierząt pochodzących z tego zakładu zostanie ustalone, że środki te lub zakład nie spełniają wymagań określonych w ustawie, lub

2) w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie przez właściwe organy Unii Europejskiej zostanie ustalone, że zakład nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2 lit. a, lub

3) przedstawicielstwo nie prowadzi spisu, o którym mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2 lit. b, lub prowadzi ten spis w sposób niezgodny z przepisami ustawy, lub

4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rej-

stru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 43j. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi:

- 1) w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 43f ust. 4, mając na względzie zapewnienie prawidłowej identyfikacji zakładów państw trzecich, z których mogą być przywożone środki żywienia zwierząt,
- 2) w drodze zarządzenia, wzór ewidencji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 281, poz. 2776) uchyla się art. 2—8.

Art. 3. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy powiatowy lekarz weterynarii nada numer identyfikacyjny podmiotom, które w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 2, prowadziły działalność w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt lub prowadzenia obrotu tymi środkami i nie uzyskały tego numeru w terminie, o którym mowa w art. 9 ustawy, o której mowa w art. 2.

Art. 4. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43j ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

928

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 15 czerwca 2005 r.

w sprawie wysokości opłaty prowizyjnej za podejmowanie czynności związanych z udzielaniem publicznym zakładom opieki zdrowotnej pożyczek z budżetu państwa oraz wysokości wynagrodzenia za nadzorowanie wykonania umów o pożyczkę

Na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość opłaty prowizyjnej za podejmowanie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, w imieniu Skarbu Państwa, czynności związanych z udzielaniem na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej, zwanej dalej „ustawą”, pożyczek z budżetu państwa, na rzecz zakładów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 2) wysokość wynagrodzenia dla BGK za podejmowanie czynności związanych z nadzorowaniem wyko-

nywania przez zakłady, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy, umów o pożyczkę.

§ 2. Wysokość opłaty prowizyjnej, o której mowa w § 1 pkt 1, wynosi 0,5 % kwoty udzielonej pożyczki z budżetu państwa.

§ 3. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w § 1 pkt 2, wynosi w stosunku rocznym 0,3 % pozostałej do spłaty kwoty pożyczki z budżetu państwa, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

§ 4. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w § 1 pkt 2, w roku 2005 wynosi 0,3 % kwoty udzielonej pożyczki z budżetu państwa.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).